

kan tillige bringe den danske Stat i de allerstørste Vanskeligheder, hvis Regeringen virkelig vilde sætte § 2 i Kraft, naar der kom Oprør i et fremmed Land; thi hvad vil det sige, hvis Regeringen i Henhold til en anden Paragraf i Loven, som siger, at Forbud efter disse Paragraffer kan udstedes ved kongelig Anordning, udsteder et saadant Forbud under en Krig eller, hvad man med et mærkeligt Udtryk kalder, naar der opstaar Kamp, som føres med Krigsmidler indenfor Omraadet af en Stat, til hvilken Danmark staar i venskabeligt Forhold? Hvad vilde det sige, at Regeringen udstedte et Forbud mod, at Danske deltage i en saadan Krig? Det vilde ikke sige andet, end at den danske Stat derigennem — maaske indirekte, men jeg synes næsten direkte — anerkendte Oprørerne for krigsførende Magt. Andet vil det ikke sige, og jeg gad vide, om det ikke vilde være temmelig farligt for os. Den eneste Bestemmelse i hele Lovforslaget, som der efter min Formening kan være Grund til at vedtage som blivende Lov, er § 5. Det er en ny Bestemmelse, som Udvalgets Flertal har foreslaaet og med nogen Begrænsning kan jeg begribe, at man vil have en saadan Bestemmelse indført, thi der mangler der ganske vist noget i den nuværende Lovgivning, men hele den øvrige Del af Lovforslaget er dels fordærvelig, dels indskrænkende enhver dansk Mands personlige Ret, og dels absolut unødvendig. Derfor kan jeg for mit Vedkommende sige, at en saadan Lov som denne, vil jeg, naar den kommer til endelig Afstemning ved 3die Behandling, tillade mig at stemme imod.

Justitsministeren (Rump): Efter at det høje Ting havde nægtet det af mig fremsatte Lovforslag om Forbud for danske Undersaatter mod at understøtte krigsførende Magter Overgang til 3dje Behandling, er der jo ved privat Initiativ indbragt et Lovforslag med en ganske anden Titel, som nu foreligger til Behandling. Naar man læser dette Forslag igennem, ser man til sin Forbavselse, at det i sig har optaget det Forslag, man i dette Ting nægtede Overgang til 3dje Behandling, saaledes at det hovedsagelig er en Omskrivning af det ældre Forslag, kun med nogle Forandringer, der maa siges at være af forholdsvist underordnet Betydning, og af hvilke de fleste ere af den Beskaffenhed, at Udvalget, dersom det havde opfordret mig til at komme til Stede og forhandle med det, upaatvivlelig let kunde have opnaaet Enig-

hed med mig. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne — der bestaa af de ærede Medlemmer, der dannede Flertallet i det over mit Forslag nedsatte Udvalg, hvis Ordfører derhos er den i Dag optrædende Ordfører — udtalte, at denne første Behandling af det ny Forslag maatte betragtes som rent formel, Realiteten skulde man ikke have med at gøre, idet det gjaldt om hurtigst muligt at komme til Forhandling med mig i Udvalget. Den ærede Ordfører levede sig saaledes ind i en Fiktion, at han endog talte om min Tilstedekomst i et Udvalg, som ikke eksisterer. Samtidig nemlig med at Tinget ved sin Beslutning for faa Dage siden ihjelslog det da foreliggende Forslag, forsvandt ogsaa det nedsatte Udvalg. Dette tyder hen paa, at den ærede Ordfører har Følelsen af, at det, man har gjort, i Virkeligheden er noget rent formelt; i ethvert Fald har den ærede Ordfører udtalt, at han betragtede Forhandlingen i Dag som en Formalitet, og jeg skal gerne følge ham paa den af ham valgte Vej. At jeg, efter at der har været nedsat et Udvalg, hvor man havde haft Lejlighed til at forhandle med mig om de Ændringer; man ønskede i Regeringsforslaget, men undlod at gøre det, ikke alt af den Grund vilde have fundet Anledning til ved denne første Behandling at udtale mig nærmere om den Del af dette Lovforslag, der er taget af Regeringsforslaget, er en Selvfølge. Mod de øvrige tilkomne Bestemmelser turde der ud over, hvad der er fremkommet fra ærede Medlemmer i Dag, være forskellige Ting realiter at indvende, men naar selve Forslagsstillerne ikke finde en Realitetsforhandling nødvendig, skal jeg gerne gemme, hvad jeg med Hensyn til disse Punkter har at bemærke, indtil der foreligger en Udvalgsbetænkning over Lovforslaget, og man maatte ønske at høre mine Udtalelser.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Oscar Hansen): Til den højtærede Justitsministers Bemærkninger skal jeg svare, at det nedsatte Udvalg er ikke forsvundet, idet der er flere forskellige Lovforslag, der ligge i samme Udvalg, og dette Udvalg har oftere Fornøjelsen at konferere med den højtærede Minister; det er det Udvalg, der er nedsat i Anledning af Forslaget om Bødepaalæg. Der er en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at dette Lovforslag i Dag, naar Behandlingen er endt, vil blive henvist til det samme Udvalg; min Udtalelse var altsaa ikke saa underlig. At Forslagsstillerne have indoptaget Regerin-